

Je sobotní dopoledne 22. ledna 2011 a my stojíme na startu 1. zimního MTB maratónu na Slovensku na minináměstíčku v Marianke u Stúpavy, což je vlastně kousek od Bratislavy. Teplota vzduchu -2°C, zpod mraků má snahu sem tam vykouknout sluníčko, takže vlastně téměř ideální podmínky na zimní závodění. Chybí snad jenom nějaké ty centimetry sněhu. I když, jak ukážou následující kilometry – vlastně nechybí. V jedenáct hodin na vteřinu přesně je odstartováno! Hned po startu je na pelotón připravena zahřívací pasáž v podobě zhruba šesti kilometrového pozvolného stoupání. Jeho úvod asi kilometr za startovní čárou zpestřuje první brod. Naštěstí není příliš namrznuto, takže jeho průjezd probíhá vesměs bez větších problémů. Pája s Loudou se hned v této úvodní pasáži snaží nasazovat velmi důstojné tempo. Geri jenom kouká na jejich vzdalující se záda. Zástupy jezdců se začínají náležitě roztahovat po trase. Ještě, že je dostatečně široká. Na asi sedmém kilometru, kdy už se trasa závodu stočila postupně nadvakrát vpravo, přichází menší první úleva pro naše svaly. Lesní cesty, proložené zamrzlými kalužinami i ztuhlými, tvrdými kolejeji, vymačkanými ve zmrzlé hlíně, určují charakter trati, který v podstatě bude trvat s menšími výjimkami až do cíle. Asi na jedenáctém kilometru začíná trasa postupně víc a víc klesat, až se mění místy v poměrně náročný sjezdík, okořeněný sem tam i dost nebezpečnými zatáčkami, kdy je třeba dávat si hodně pozor, aby jezdec neskončil v kotrmelcích o pěkných pár desítek metrů níž po stráni. Zhruba v tomto místě dojíždí Geri zezadu Loudu, kterému začíná trochu docházet dech. Oba sjíždějí až na konec tohoto sjezdu, který ukončuje až malá vodní nádrž Železná studnička. Od této nádrže pokračuje trasa vlevo asi dva kilometry po silnici. Je čas se v klidu napít, otřít špinavé zadky i upravit vykasané dresy. Tento silniční úsek je zakončen docela dlouhým a strmým stoupáním. Naštěstí po asfaltové cestě. Spousta jezdců zde udržuje docela neuvěřitelné tempo. Po tomto asi kilometrovém příkrém stoupáku trasa zajíždí opět do lesního porostu, kde se turisticky pohybuje spousta chodců, trávících sobotní poledne se svými pejsky či důchodci, plnící si jakési polední bobříčky turismu. Každopádně je třeba se mít stále na pozoru. Ale abychom o těchto detailech nemuseli až tak přemýšlet, čeká nás několik dalších ostrých stoupání, kdy to poslední na zhruba 17 a půl kilometru má dle slovních poznámek spolujedoucích místních bikerů rovných 20%. Pája i Geri zde dokonce na nějakých 20 – 30 metrů slézají z biků, protože jet v sedle nebo jít pěšky je stejně rychlé a ještě k tomu spousta ostatních bikerů zde tlačení svých biků dělá spolehlivou překážku trasy. Louda se kouše a tento extrém dává v sedle biku bez ztráty kytičky. Někde na vrcholu této dřiny se dostává Geri před Páju. Pak následuje postupné sjíždění až k občerstvovací stanici na devatenáctém kilometru. Ta je skutečně kvalitně vybavena a tak není problém dát si v případě zájmu třeba i panáka borovičky... Od občerstvovačky začíná trasa postupně zase stoupat krásnou úvozovou cestou, kdy po levé straně je k dispozici náhled na malebné lesní údolí s potůčkem, na pravé klasický val, prorostlý spoustou stromů. Tento úvozový výšlap je zakončen odbočkou vlevo a brodem přes uvedený potůček. Potom se směrem vpravo ještě chvíli stoupá až na nejvyšší místo závodu asi 455 metrů nad mořem. A odsud, na zhruba 24 kilometru trasy, začíná tolik očekávaný sjezd, postupně ústící až v cíli závodu. Vůbec úsek, kdy se před cílem opět trasa dostává na ten 6ti kilometrový úsek, který se stoupal po startu, je docela rychlá raketárna. Řidítka se musí držet hodně pevně, převod konstantně na 44x11 a všechny stromy kolem cesty tvoří jenom velký rozmazaný pás. Před tím brodem, který byl po startu a teď vlastně těsně před cílem, číhají však docela velké namrzlé louže a ne jeden řítící se biker zde dělá nebezpečná neplánovaná salta. Ale nakonec je po třiceti kilometrech cíl tady! Fraktury ani škoda na textilu u členů dream-teamu zaznamenány nejsou, takže vše v pohodě. Geri 01:42:38.2 (124/17), Louda 01:44:54.0 (146/24) a Pája 01:44:54.1 (147/25). Šťěstí, že nenapadl ten sníh, to bychom vzhledem k charakteru trasy šlapali zřejmě ještě teď...